

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וקנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשק אגל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת בשלח

ז' שבט תשפ"א | גיליון מס' 353

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"הנני מומטיר לכם לחם מן השמים" (טז, ד)

כתב מרן פוסק הדור זצוקללה"ה (מאור ישראל - דרושים עמוד לד"ה והנה):
ביציאת מצרים נשאר ישראל באין לחם ומים, עד שהתלוננו "כי הוצאתם להמית את כל הקהל הזה ברעב", ומיד נאמר "הנני מומטיר לכם לחם מן השמים", עד כדי כך אפילו "מן השמים", ואם כן, מדוע הניחם הקב"ה להצטער עד שתתפקע סבלנותם?

אולם, מעשה אבות סימן לבנים. להורות שבכל זאת צריכים לסבול עוד ולהתאזר בסבלנות, ואל יאוש, ואם אין בשום אופן ישועה טבעית כלל, אזו היו תהיה אפילו פעולה ניסית. כי הנה לה' יתברך יש שתי הנהגות עמנו, טבעית וניסית, הניסית היא על דרך בן הסמוך על שלחן אביו המפיק לו כל פרטי מחסורו, והוא מה שנהג השם יתברך עם אברהם אבינו ע"ה טרם נתברך בכל, כי מאז מסר בידו הברכות והטובות שיתפרנס מהם כאדם העושה בשלו, ואחר כך היה עניינו ממש על דרך ההנהגה הטבעית, ובזאת בירך את יצחק והוא את יעקב, אבל בעת שהיה יעקב אבינו ע"ה מוכרח לענוב את ביתו ולברוח מפני עשו היה מן ההכרח להחזיר אליו את אותה ההנהגה ניסית הקדומה שנהג בה עם אברהם אבינו טרם שנתברך בכל, שאז הייתה הנהגתו בדרך ניסית, שהיו מזונותיו של אדם קצובים לו מתשרי עד תשרי.

וחלילה שה' יתברך לא ימציא פרנסה אלא באיסור, והנה לא רחוק כי מי שייקבל עליו עבודה שהוא צריך לעבוד גם בשבת, בו ביום בדיוק היה מוצא עבודה כשרה, אך יצר הרע הכניסו לתגר זה, לקבל עליו את זאת על ידי חילול שבת, ואך העקשן יצליח. (משוש תבל - שמוות, עמוד קלג).

משלחן הראשון לציון

כהן שנמצא בעזרת הנשים, האם יכול לעשות ברכת כהנים

בגדולה וחמשה בקטנה אין מצטרפין, והא דנקט בספיא תשעה בקטנה, אגב רישא נקט הכי. אבל ה"ה לחמשה וחמשה. אולם אם היו במקום אחד, ואומרים קדיש או קדושה, אפי' מי שאינו עמהם נמצא ברשות אחרת, יכול לענות אחריהם אמן. וז"ל מרן בש"ע (סי' נה סעיף יח): אם קצת העשרה בביהכ"נ, וקצתם בעזרה, אינם מצטרפים. ע"כ. והנה מרן לא קאי אלא לענין צירוף לעשרה, אבל לא קאי לענין תפלה בצבור. והיינו, דדוקא אם אין לחדר פתח רק דרך הבית הגדול, בזה חשיב כתפלה בצבור, הלא"ה אף שרשאי לענות קדיש וקדושה, א"ז בכלל תפלה בצבור. כי לענין תפלה בצבור בעי' שיהיה יחד עם הצבור במקום אחד, שאז תפלתו מתקבלת. והמתפלל בחדר הסמוך לביהכ"נ דרגתו כדרגת מי שאינו יכול להתפלל עם הצבור ממש, ומתפלל בשעה שהצבור מתפללין, דא"ז כתפלה בצבור ממש. וכן מבואר עוד מדברי המשנ"ב (סי' נה ס"ק נב) שכתב, דפשוט דהעומדים בעזרת נשים ובמחיצה המפסקת יש חלון ומראה להם פניו משם, מצטרף עמהם לעשרה, וכ"ש דאם יש בלעדו עשרה נחשב תפלה בצבור ע"ז. וע"כ כיון שיש עשרה בביהכ"נ, יש עשרה גם בעזרת נשים, נחשב כתפלה בצבור.

בס"ד, ז' טבת תשפ"א, א"פ 480/2
לכבוד היקר והנעלה, שוקד באהלה של תורה, כש"ת ה"ה יעקב ישראלוב נ"י
לשאלתו אודות כהן שנמצא בעזרת נשים, ויש בעזרת הנשים עשרה מתפללים, אך אין הם מתפללים בנפרד אלא כולם מקשיבים לש"צ שנמצא בביהכ"נ, ושואל האם הכהן שנמצא בעזרת נשים יכול לישא כפיו שם כיון שיש שם עשרה מתפללים בעזרת נשים.
הנה במשנה פסחים (פה): מבואר לפי דברי רש"י, שלריב"ל אפי' מחיצה של ברזל אינה מפסקת ומצטרפים למנין.

אך בגמ' עירובין (צב.) שנינו, חצר גדולה שנפרצה לקטנה, גדולה מותרת וקטנה אסורה, מפני שהיא כפתחה של גדולה. ובגמ', יתיב רבה ורבי זירא ורבה בר רב חנן, ויתיב אביי גביהו ויתיב וקאמרי, ש"מ ממתניתין דירי גדולה בקטנה ואין דירי קטנה בגדולה. ופרש"י, דירי גדולה מושלין בדירי קטנה, ואין דירי קטנה מושלין בגדולה. ועוד אמרו שם (צב.): צבור בגדולה וש"צ בקטנה, יוצאים י"ח. צבור בקטנה וש"צ בגדולה, אין יוצאין י"ח. תשעה בגדולה ואחד בקטנה מצטרפין. אבל בהיפך לא.

ומכח זה התוס' שם חלקו על רש"י, שהרי משמע מהסוגיא דהלכה כריב"ל דאפי' מחיצה של ברזל אינה מפסקת. ולכן פי' ר"י דבפסחים איירי לענין היחיד שעונה לקדיש ולקדושה ויהא שמה רבה. דס"ל לריב"ל שיכול לענות אפי' אם יש מחיצה של ברזל מפסקת. אבל לרבי יהודה מפסקת, ואינו עונה עמהם, דכי היכי שאינו מצטרף למנין ה"ה דלא נפיק י"ח. ע"ש. והיוצא מדברי התוס' דגם אם חמשה

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

מסומן לכל הארץ
עך הבית!!!

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"
shops.moreshet-maran.com

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

מהלכות ברכת הגומל

(מתוך חזו"ע ברכות)

א. אם איחר לברך ברכת הגומל יש לו תשלומין לברך כל זמן שירצה, ונכון לכתחלה שלא לאחר יותר משלשה ימים.

ב. חבוש בבית האסורים, בין שהיה על דיני נפשות בין על דיני ממונות, כשיוצא מבית הסוהר צריך לברך הגומל. ואפילו אם היה בידו לפרוע הממון אלא שמרד באלימות, מפני שחשב כי על ידי מרדו יתפשרו עמו, אף על פי כן כשיצא מבית הסוהר צריך לברך הגומל.

ג. יורדי הים באניות, וכן הנוסעים באניות בנהרות הגדולים, או בדוברות של עצים, אע"פ שלא אירע להם שום תקלה ונסעו במישור, אע"פ כן כשיעלו מן הים למקום ישוב מברכים הגומל.

ד. מנהג הספרדים ועדות המזרח לברך ברכת "הגומל" גם על נסיעה מעיר לעיר, מפני שכל הדרכים בחזקת סכנה. וכל שנוסע במכונית מחוץ לעיר כשיעור מהלך פרסה, דהיינו שנמשך זמן הנסיעה שבעים ושתים דקות, חייב בברכת "הגומל".

ה. אם יוצא לדרך בנסיעה ברכב וחוזר בו ביום, ובצירוף זמן הליכתו וחזרתו יש שבעים ושתים דקות, מברך "הגומל" בשם ומלכות. ומבוקר עד בוקר נחשב יום אחד לענין זה. (וכגון שיצא לדרך ביום ראשון בבוקר, וחזר מאוחר בלילה בליל שני, מצטרפים הליכתו וחזרתו).

ו. נהגים שפרנסתם מנסיעות מעיר לעיר, ובכל יום נוסעים כמה פעמים הלך וחזור מעיר לעיר, יברכו "הגומל" ביום שבת בלבד.

ז. הנוסע במטוס פרטי, או במסוק, וזמן הנסיעה נמשך שבעים ושתים דקות, צריך לברך ברכת "הגומל" בשם ומלכות.

לטפל בבעיות הדת באחד הישובים

[מתוך קובץ בית יוסף - קונטרס הזכרון, גליון לא, מר-חשון תשע"ז].

ב"ה

לכבוד משרד הדתות

שלום רב!

בביקורי במחנה הנ"ל, נפגשתי עם הועד הדתי וחקרתי מדוע אין במקום בית ספר דתי (במקום יש רק בי"ס מומלכת לא דתי) ענו שהם רומזו. וכאשר נגשו לעשות משהו בענין זה היה כבר מאוחר. והם מבטיחים שברישום של השנה יטפלו בזה בכל כחם למען הקמת בית ספר דתי.

מצד העירוב: אין עירוב מסודר כהלכה במקום. אולם התיקון קל מאוד, לדברי המתיישבים שם. בהיות וישנו גדר סביב המחנה רק צריך לסדר לחיין וצורת הפתח. נא להזדרז לעשות את הנ"ל בהקדם ולמנוע מכשול מהמתיישבים. הייתי מציע למנות רב מקומי, ולו אפי' רב נודד שיפקח על הנ"ל.

ארגון שיעורי תורה. ישנו במקום, ע"י זקן היודע ספר, אחד. אולם הלימוד הוא אך ורק "זוהר". ואינם עוסקים בשום לימוד אחר. לאחר דרשה והסברה ארוכה, הסכימו לי שיש צורך לקבוע ב' פעמים בשבוע "הלכה", כגון שלחן ערוך או"ח וכדומה. וב' פעמים בשבוע "ספרי מוסר" וכדומה. וב' פעמים בשבוע "זוהר". כדאי להתקשר עם משרד החינוך והתרבות שיטפל בנידון.

נפגשתי עם העובדת במקוה, וקבלה, שאין שום מכוונת חימום וזה גורם למניעת כמה נשים ענוגות מלבקר במקוה. המקוה הוא קר ובימות החורף והגשמים קשה מאד להכנס בתוכו. אי לזאת בבקשה לעשות את הכל להבטחת חימום המקוה. (העובדת במקוה שהיא אלמנה ורמו בה טפלי יתומים קטנים מבקשת לא להלין את שכרה, לדבריה אחר כמה חדשים קיבלה משכ"ס כסום חודש אחד).

הועד קובל כי המדריכים במקום חפשים, ואת התאורה הציבורית של ליל שבת מדליקים (לעיתים קרובות) אחר תפלת מעריב עם צאת הכוכבים או אחר כן, וביום שבת לפני צאת השבת מקדימים להדליק החשמל הנ"ל. כמו כן התושבים מתמרמרים על שהמדריכים נוסעים בטנדר בתוך המחנה בעצם יום השבת ומדליקים את הרדיו בשבת וכהנה וכהנה. הם לוקחים את ביניהם ובנותם למועדון ומביאים להם תזמורת ומחללים את השבת. מביאים להם רקדנים ומלמדים אותם לרקוד, במחולות וריקודים וכו'. הבנים שלהם נלקחים לגדנ"ע ובשבתות ויו"ט מסייעים אותם במכוניות לטיול לעיני הוריהם. ואין לאל ידם להתערב בזה. הם מבקשים בכל לשון של בקשה להשים קץ לתעלוליהם.

בברכת גמר חתימה טובה

בכבוד רב,

עובדיה יוסף

חבר ביה"ד פתח תקוה

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו יצוקללה"ה

הנהגותיו

וידי משה כבדים

בשנת תשע"ג עת יצא לאור חלק ז' מסדרת הספרים "ביע אומר", הזדרז אברך אחד וקנה את הספר, ובא באותו יום להתפלל שחרית עם מרן רבינו הגדול יצוקללה"ה בבית הכנסת "חזון עובדיה" בהיכל שלמה, כדי לזכות שמרן זיע"א יכתוב לו הקדשה על ספרו.

בסיום התפלה ניגש אותו אברך אל מרן וביקש ממנו שיכתוב לו הקדשה.

הביט בו מרן בהתפעלות ואמר: "כבר הספקת לרכוש את הספר?! אף על פי שכואבת לי היד מאד כי כתבתי בה דברי תורה כל הלילה, מכל מקום אני יכתוב לך הקדשה...".

(משוש תבל).

